

DO YOU NEED HELP?
ΣΤΗΡΙΞΕ ΜΑΣ

Ένα αγόρι βυθισμένο τη σιωπή

By Roland Schönbauer | 13 Απρ 2017

Διασχίζοντας τα σύνορα μεταξύ Ιράν και Τουρκίας ο 8χρονος Farzad χωρίστηκε από τη μητέρα του κατά τη διάρκεια μιας χιονοθύελλας. Δεν έχει ξαναμιλήσει από εκείνη την ημέρα.

© UNHCR/Roland Schönbauer

Ο 8χρονος Farzad από το Αφγανιστάν βυθίστηκε στη σιωπή, αφότου χωρίστηκε από την οικογένειά του στην προσπάθειά τους να διασχίσουν μέσα στο χιόνι τα ορεινά σύνορα μεταξύ του Ιράν και της Τουρκίας.

Απομακρύνθηκε από κοντά τους μόνο για 20 με 30 λεπτά, αλλά από εκείνη τη στιγμή δεν έχει ξαναμιλήσει. “Ο Farzad δεν έχει πει ούτε μια λέξη από τη στιγμή που χωρίστηκε από τη μητέρα του κατά τη διάρκεια της χιονοθύελλας στα σύνορα”, λέει ο πατέρας του, Jalil*.

Ο Farzad είναι ένα από τα πολλά παιδιά πρόσφυγες, των οποίων η υγεία έχει επιδεινωθεί από το δύσκολο ταξίδι του ξεριζωμού.

Τα συμπτώματα παρουσιάζουν μεγάλο εύρος, από αναπτυξιακά προβλήματα έως αυτοτραυματισμούς, εφιάλτες και κατάθλιψη. Ιδιαίτερα ευάλωτα είναι τα νεαρά παιδιά που βρίσκονται υπό κράτηση, κάτι που βρίσκεται σε αντίθεση με τις συστάσεις της Ύπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες (Υ.Α) ότι τα παιδιά δεν πρέπει να κρατούνται. Παρατηρούνται επίσης προβλήματα ψυχικής υγείας ανάμεσα στα παιδιά που ταξιδεύουν μόνα, χωρίς την προστασία των γονιών τους, ή σε εκείνα που δεν έχουν πρόσβαση σε ιατρική ή ψυχιατρική φροντίδα.

Ο Farzad, ο πατέρας του και ο 22χρονος αδερφός του Awalmir*, τώρα διαμένουν στο χώρο φιλοξενίας προσφύγων του Καρά Τεπέ που διαχειρίζεται ο Δήμος Λέσβου. Η μητέρα του Farzad, η Uzma, και ο 18χρονος αδερφός του Rafiq βρίσκονται στη Γερμανία.

Ο Jalil, πρώην αγρότης, αφηγείται πώς ο ίδιος και η γυναίκα του από φόβο για την ασφάλεια των παιδιών τους στην κατεστραμμένη από τον πόλεμο χώρα τους, προσπάθησαν το 2015 να φτάσουν στην Τουρκία μέσω του Ιράν. Χιόνιζε καθώς έφταναν κοντά στα τουρκικά σύνορα, στοιβαγμένοι μέσα στο αμάξι ενός διακινητή μαζί με άλλα τρία άτομα. “Ο διακινητής δεν είχε αλυσίδες για το χιόνι και δυσκολευόταν να κρατήσει τον έλεγχο του αυτοκινήτου”, αναφέρει ο Jalil. “Ξαφνικά, μας είπε να βγούμε έξω από το αυτοκίνητο επειδή μας ακολουθούσε η ιρανική αστυνομία.” Βρίσκονταν σε υψόμετρο περίπου 2.000 – 3.000 μέτρα εκείνη τη στιγμή. Πέταξαν όλα τα πράγματα έξω από το αυτοκίνητο. “Μέσα στον πανικό που επικρατούσε, η Uzma και ο Rafiq πήραν διαφορετική κατεύθυνση από εμάς”, προσθέτει ο Jalil.

Ο Jalil, ο Farzad και ο Awalmir ακολούθησαν ένα πολύ απότομο μονοπάτι. Ήταν δύσκολο ειδικά για τον Jalil ο οποίος είναι στα 50 του και υποφέρει από μια καρδιακή πάθηση. “Κάθισα κάτω στο χιόνι, μέχρι να έρθει ο μεγάλος μου γιος και να με τραβήξει”, λέει ο Jalil και συνεχίζει “Μέσα σε όλο αυτό το χάος, αντιληφθήκαμε ότι είχαμε χάσει τον Farzad”.

Οι δύο άνδρες γύρισαν πίσω και παραδόθηκαν στην ιρανική αστυνομία, όπου ανακουφισμένοι ανακάλυψαν ότι η αστυνομία είχε ήδη εντοπίσει τον Farzad μόνο του.

“Εκείνη την ημέρα ο Farzad σταμάτησε εντελώς να μιλάει”, προσθέτει ο Jalil. “Στο νηπιαγωγείο παίζει συνέχεια μόνος του”. Πριν από αυτό, το παιδί δεν είχε σοβαρά προβλήματα. “Έλεγε κάποιες βασικές λέξεις, μπορούσε να μετρήσει μέχρι το 10 και έπαιζε με τα άλλα παιδιά”.

Ενώ βρίσκονταν ακόμα υπό την ευθύνη της ιρανική αστυνομίας, ο Jalil ζήτησε να πάρει ένα τηλέφωνο. Από συγγενείς έμαθε ότι η Uzma και ο Rafiq βρίσκονταν ακόμα μαζί με τους διακινητές και αποφάσισε ότι εκείνοι έπρεπε να συνεχίσουν το ταξίδι τους. Ο ίδιος θα τους ακολουθούσε στη συνέχεια μαζί με τους άλλους δύο γιους τους. Η μητέρα και ο Rafiq κατάφεραν να φτάσουν στη Γερμανία, ενώ τα υπόλοιπα μέλη επιχείρησαν πέντε φορές το πέρασμα Ιράν – Τουρκίας και από εκεί μέσω θάλασσας στην Ελλάδα. Έχοντας περάσει τους τελευταίους μήνες στο Καρά Τεπέ, ο Jalil ελπίζει ότι θα καταφέρει να επανενωθεί με την οικογένειά του χάρη στη στήριξη της οργάνωσης ΜΕΤΑδραση, εταίρου της Ύπατης Αρμοστείας.

“Η ανησυχητική κατάσταση του Farzad είναι μια θλιβερή υπενθύμιση για το πόσο σκληρό είναι για τις οικογένειες να χωρίζονται κατά τη διάρκεια του ξεριζωμού τους”, λέει η Astrid Castelein, επικεφαλής του Γραφείου της Υ.Α. στη Λέσβο. “Για την ψυχοκοινωνική ευημερία των προσφύγων επαναλαμβάνουμε την έκκλησή μας στις κυβερνήσεις να επιταχύνουν το πρόγραμμα οικογενειακής επανένωσης από την Ελλάδα”.

Η κα. Castelein προσθέτει ότι η Υ.Α κάλυψε τα έξοδα ώστε ο Farzad να έχει αγωγή από παιδίατρο, ενώ τα μέλη της οικογένειας έχουν μεταφερθεί σε ένα καινούριο προκατασκευασμένο οικίσκο με θέρμανση, στο πλαίσιο προγράμματος με τη στήριξη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Ο οικίσκος είναι κοντά στις τουαλέτες, κάτι που βοηθά την κατάσταση καθώς, όπως λέει ο πατέρας του, “ο Farzad “βρέχει” συχνά τα ρούχα του και πρέπει να πλένω τα πάντα όλη την ώρα”.

Εδώ και δύο μήνες κατέστη εφικτό να εγγραφεί ο Farzad στο Ειδικό Δημοτικό Σχολείο της Μυτιλήνης, ένα σχολείο που βοηθά παιδιά με μαθησιακές δυσκολίες.

Στην ερώτηση αν αρέσει το σχολείο στον Farzad, ο πατέρας του απαντά ανασηκώνοντας τους ώμους “Δεν μπορώ να ξέρω, αφού δεν μιλάει”.

Στην παιδική χαρά του Καρά Τεπέ το πρόσωπο του Farzad φωτίζεται, καθώς ο εμπυχωτής Γρηγόρης Πάλλης τον πλησιάζει και του απλώνει τα χέρια.

Ο Γρηγόρης εργάζεται στην οργάνωση Save the Children, που διαχειρίζεται έναν χώρο φιλικό προς τα παιδιά με τη χρηματοδότηση της Ύπατης Αρμοστείας. Αγκαλιάζει τον Farzad, τον στριφογουρίζει και εκείνος του χαμογελά μέσα σε δύο λεπτά. “Υπήρχε χημεία με τον Farzad από την πρώτη μέρα που γνωριστήκαμε”, λέει ο Πάλλης.

Μέσω των εταίρων της, η Υ.Α. παρέχει ψυχολογική και κοινωνική υποστήριξη στις οικογένειες και τα παιδιά, συμπεριλαμβανομένων και των ασυνόδευτων παιδιών.

Επιπλέον, συντονίζει διαδικασίες για τον εντοπισμό των ατόμων με προβλήματα που χρήζουν ψυχολογικής υποστήριξης, ώστε να παραπέμπονται στους αρμόδιους φορείς εξειδικευμένης βοήθειας.

- **Του Roland Schönbauer**

*Τα ονόματα έχουν αλλάξει

 [Μοιράσου το στο Facebook](#)

 [Μοιράσου το στο Twitter](#)

[GLOBAL WEBSITE](#)

[UNHCR GREECE](#)

[OPERATIONAL PORTAL](#)

© UNHCR 2001-2020

[Επικοινωνία](#)

[Όροι και προϋποθέσεις χρήσης](#)

Follow

[Ελληνικά](#) [English \(Αγγλικά\)](#)